

Langs de Geul en over glooiende heuvels

Vertrekpunt: Parkeerplaats aan het Patronaatsplein (langs de Wilhelminastraat).
GPS-coördinaten: N50°46.456 E5°54.789
Alternatief: Parkeerplaats Hoek Wilhelminastraat-Schoolstraat (100 meter noordelijker)

Het eerste deel van de wandeling staat in het teken van het Geuldal. De route voert langs de oevers van dit snelstromende riviertje, met zijn vele meanders. Het pad gaat grotendeels door grasland en kenmerkt zich door de zogenaamde 'stègelkes', de draaiportjes. Het keerpunt van de route ligt in het Belgische Sippenaeken, waar een verrassend rijk versierde kerk staat. Vandaaruit gaat het terug naar het uitgangspunt, veelal over asfaltwegen, soms door weilanden, met steeds een mooi uitzicht op het glooiende landschap van de Zuidlimburgse heuvels.

Vanaf de parkeerplaats kies je op de kruising meteen het Bovenpad. Je loopt deze holle weg helemaal naar beneden af en slaat dan op de T-splitsing links af. Na 100 meter ga je rechtsaf door het eerste stègelke en loop je door de wei totdat je op de verkeersweg uitkomt. Sla hier links af. Zodra je de Geul over bent gestoken kies je het smalle paadje rechtsaf. Na ruim 400 meter kom je dan vanzelf bij de Volmolen uit.

De Volmolen is een zogenaamde middenslag watermolen, die aanvankelijk gebruikt werd voor het 'vullen' van geweven stoffen tot viltig, sterk laken. Deze bewerking gebeurde in een mengsel met ransige boter of gerotte urine; de stof werd bewerkt met stampers die door het waterrad werden aangedreven. In 1872 werd de Volmolen omgebouwd tot graanmolen.

Je steekt de Geul over en loopt langs de Volmolen door. 100 meter verder steek je de tweede arm van het riviertje over en na 60 meter sla je scherp linksaf de asfaltweg op; je volgt dan weer de loop van de Geul. Na 450 meter (je bent dan een boerderij aan je linkerhand al voorbij gelopen) kies je het pad naar links, dat tussen twee heggen door naar beneden loopt. Na 150 meter ga je opnieuw over de Geul en volgt dan het pad naar rechts. Dit pad is niet meer dan platgelopen gras, maar is niet te missen.

De oevers van de Geul zijn vaak steil, een gevolg van het meanderende karakter van deze vrij snel stromende rivier. De oevers zijn ideale broedplaatsen voor ijsvogels, die er hun nesten in bouwen.

Na 600 meter, waarbij je afwisselend kort en iets verder af van de Geul loopt, kom je bij de Heijmansgroeve.

De Heijmansgroeve is een oude steengroeve. Het is de enige plaats in Nederland, waar gesteente uit het carboontijdperk (270 miljoen jaar geleden) aan de oppervlakte komt. Voor de argeloze wandelaar is de groeve weinig spectaculair, maar archeologen en geologen zullen daar ongetwijfeld een andere mening over hebben.

Vorbij de Heijmansgroeve hou je rechts aan, het pad zo dicht mogelijk langs de rivier. 500 meter verder kom je bij een houten brug over de Geul. Die laat je voor wat het is en vervolgt het pad. Je kiest wel het eerste paadje naar rechts (35 meter voorbij de brug).

Even verder loop je (na regenval) het risico dat je niet over de greppel kunt. Loop dan terug en kies het omweggetje, dat in blauw op de kaart is aangegeven.

Even verder staat de grenspaal, die aangeeft dat je in België bent aangekomen. Je vervolgt de nu geasfalteerde weg tussen de stacaravans op de camping; 80 meter voorbij de grenspaal hou je rechts aan.

Zodra je België inloopt, zoals hier richting Sippenaeken, zie je bovengronds leidingen langs palen lopen.

De weg loopt nu over een afstand van 700 meter omhoog naar Sippenaeken, waar je op het kerkplein uitkomt.

Bij de kerk in Sippenaeken liggen de enige horecagelegenheden, die je op deze wandeling tegenkomt.

In Sippenaeken sla je bij de kerk rechtsaf. Dit is het minst interessante stuk van de wandeling. De doorgaande verkeersweg, die je nu volgt heeft weinig boeiends te bieden. Na 850 meter is het leed echter geleden als je rechtsaf slaat. De grenspaal maakt duidelijk dat je nu weer in Nederland bent aangekomen. De smalle asfaltweg, die op en neer gaat, is ook populair bij fietsers. Hou er rekening mee, dat die bergafwaarts soms sneller gaan dan zichzelf (maar jij ook) in de gaten hebben.

Als je op deze weg rechts achterom kijkt, kun je bij goed weer de nieuwe Wilhelminatoren op het Drielandenpunt in Vaals zien (afstand hemelsbreed ruim 7 kilometer).

Op de T-splitsing ga je rechtsaf; op dit punt staan diverse banken en picknick-tafels.

Op de splitsing kun je linksbeneden het Chateau de Beusdael zien liggen.

Na 600 meter kom je op een T-splitsing, waar je links aanhoudt. 30 meter verder sla je voorbij de boerderij links af, het Brede Bornpad op, in de richting van de andere boerderij die een stuk lager ligt. Deze boerderij loop je aan de rechterkant voorbij. Je loopt via het stègelke de wei in. Blijf het pad via een aantal bochten volgen tot je op een kruising met een verharde weg komt. Op deze kruising zie je aan de overkant weer een veldkruis.

Op dit deel van de wandeling kom je langs de karakteristieke vakwerkhuizen. De balkenstructuur van deze huizen wordt gewoonlijk opgevuld met een vlechtwerk (van bijvoorbeeld wilgentenen of andere takken), dat vervolgens wordt

dichtgesmeerd met een mengsel van stro en leem. In later jaren werd de balkenstructuur ook opgevuld met metselwerk.

Je steekt de weg over en kiest de Morgensweg. Na 450 meter negeer je de afslag naar links en gaat rechtdoor. Voorbij een boerderij maakt de weg een bocht naar rechts; na 650 meter, vlak voordat je het buurtschap Diependal inloopt, kies je het smalle paadje omhoog. Dit pad draagt de naam Diependallervoetpad.

Negeer alle zijwegen van links en rechts totdat je na 650 meter rechtsaf kunt, de Witsebornsweg op. Deze weg volg je een kleine 500 meter totdat je op de verkeersweg uitkomt. Daar sla je rechtsaf en loop je nog 200 meter totdat je weer bij het uitgangspunt van de wandeling terug bent.

